13/06/2020

Ιερατική Σύναξη με επίκεντρο τα όσα συνέβησαν την περίοδο της πανδημίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Το μυστήριο της Εκκλησίας και τη μυσταγωγία της Θείας Λειτουργίας μετέφερε ο Σεβ. Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος με την εισήγησή του στην Ιερατική Σύναξη, την οποία συγκάλεσε στην Αρναία την Παρασκευή 12 Ιουνίου με θέμα «Λειτουργικά και Διοικητικά προβλήματα, προκύψαντα από την πανδημία του κορωναιού και η ποιμαντική τους αντιμετώπισις».

Μετά τη λήξη των μέτρων υγείας για την αντιμετώπιση της πανδημίας ο Σεβασμιώτατος αισθάνθηκε επιβεβλημένη την ανάγκη να επικοινωνήσει με τους ιερείς και οι ιερείς μεταξύ τους.

Κατώδυνος για όσα συνέβησαν κατά την δίμηνη αυτή δοκιμασία του εγκλεισμού

και της Θείας Λειτουργίας «κεκλεισμένων των θυρών», ανέλαβε ο ίδιος, να μιλήσει, να παρηγορήσει τους κληρικούς και να απολογηθεί για τα γενόμενα.

Με παρρησία παρουσίασε όλο τον εκβιασμό που υπέστη η Εκκλησία από την Πολιτεία να κλείσει τους ναούς και ζήτησε συγγνώμην εκ μέρους των Ιεραρχών, για το γεγονός.

Στη συνέχεια παρουσίασε τη θεολογία της Εκκλησίας και της Θείας Ευχαριστίας, όπως την εκφράζει ο Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς στη Δογματική του, όπου ο Άγιος αποφαίνεται, ότι δεν υπάρχει Εκκλησία χωρίς Θεία Λειτουργία. Η Εκκλησία υπάρχει εν τη Ευχαριστία και η Ευχαριστία εν τη Εκκλησία.

Αναφέροντας περικοπές από τον Άγιο Ιουστίνο κατέληξε, να πει, ότι δεν υπάρχει Εκκλησία χωρίς την Θεία Λειτουργία, την οποία ποτέ δεν μπορεί να σταματήσει η Εκκλησία να τελεί κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες. Η μη τέλεση της Θεία Λειτουργίας είναι κατάλυση της Εκκλησίας. Τούτο επανέλαβε πολλάκις, στηριζόμενος στη θεολογική ρήτρα του Αγίου Ιουστίνου του Τσέλιε (Πόποβιτς) που διδάσκει: «Η Θεία Λειτουργία είναι, κατά την θεόσοφο σκέψη του ιερού Θεοδώρου του Στουδίτου, ανακεφαλαίωση όλης της Θείας οικονομίας της σωτηρίας. Τούτο τονίζεται, ιδιαιτέρως, στο τέλος της Λειτουργίας του Μ. Βασιλείου, όπου αναφέρεται : “ Ήνυσται και τετέλεσται, όσον εις την ημετέραν δύναμιν, Χριστέ ο

Θεός ημών, το της σης οικονομίας μυστήριον”... Η Θεία Λειτουργία αποτελεί το αποκορύφωμα του θεανθρωπίνου ρεαλισμού. Από την σάρκωση του Θεού Λόγου, ο Θεάνθρωπος Κύριος Ιησούς Χριστός κατέστη η πλέον προφανής, αθάνατη, αιώνια πραγματικότητα όλων των κόσμων και, ιδιαιτέρως, των ανθρωπίνων κόσμων μας. Μεθ’ ημών ο Χριστός: “ μεθ’ ημών ο Θεός/ Εμμανουήλ”, αιωνίως μεθ’ ημών ο Θεός. Ο πειστικότερος μάρτυς αυτού του γεγονότος είναι η Εκκλησία, το Θεανθρώπινο σώμα του Χριστού. Εκκλησία – σώμα Χριοστού· Ευχαριστία – σώμα Χριστού· Ουσιαστική ταυτοσημία: Εκκλησία εν Ευχαριστία, Ευχαριστία εν Εκκλησία. Όπου απουσιάζει ο Θεάνθρωπος, απουσιάζει και η Εκκλησία, απουσιάζει και η Ευχαριστία. Ο,τιδήποτε αποκλίνει από αυτό αποτελεί αίρεση, μη Εκκλησία, αντι-εκκλησία, ψευδο-εκκλησία.»!

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στη περισπούδαστη μελέτη του Σεβ. Μητροπολίτη Ναυπάκτου κ. Ιεροθέου με θέμα: «Η μαρτυρία της Ορθόδοξης Εκκλησίας για την Θεία Κοινωνία», με αφορμή την επίθεση της μαχητικής αθεΐας και την ασέβεια απέναντι στον τρόπο μεταλήψεως της Θείας Κοινωνίας και των εξ αυτής κινδύνων μολυσματικής μεταδόσεως.

Ο Σεβ. Ναυπάκτου ξεκινά και εκείνος τη μελέτη του με τη θεολογία του Μεγάλου Ομολογητού της Ορθοδοξίας Οσίου Ιουστίνου Πόποβιτς και απαντά θεολογικά στις σύγχρονες αντιρρήσεις σε σχέση με το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Όποιος

αρνείται τη Θεία Κοινωνία αρνείται τούτον τον Χριστόν και θέτει αυτόν εκτός της σωζούσης πίστεως της Ορθοδόξου Εκκλησίας, καταλήγοντας, ότι η Θεία Ευχαριστία αποτελεί την ταυτότητα της Εκκλησίας. Η Θεία Ευχαριστία δεν παύεται, διότι ο Θεάνθρωπος Χριστός δεν παύεται. Ο Άρτος της Ζωής δεν είναι φορέας μεταδόσεως φθοράς. Η Θεία Κοινωνία, με προϋπόθεση την τήρηση των εντολών του Χριστού, είναι πηγή θεώσεως και ενεργεί «εις ίασιν ψυχής και σώματος».

Ακολούθησε ευρεία συζήτηση και ο Σεβ. έκλεισε την Ιερατική Σύναξη εκφράζοντας τη χαρά του για τη συνάντηση με τους κληρικούς του, στους οποίους παρέθεσε πλούσιο μεσημεριανό γεύμα στην τράπεζα του Επισκοπείου.